

Komentár evanjelia na sviatok sv. Mateja, apoštola

Komentár na sviatok sv. Mateja, apoštola. „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie.“ Tak ako svätý Matej, prosme Pána o svetlo, aby sme videli svoje povolanie, a o silu niesť posolstvo lásky k blížnemu do každého kúta zeme.

Evanjelium (Jn 15, 9-17)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske! Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.

Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. Toto

vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom.“

Komentár

Dnes v Cirkvi slávime sviatok apoštola Mateja.

Evanjelium nás uvádza do kontextu Poslednej večere. Ježiš prehľbuje svoje učenie o podstate lásky, ktorú opakovane spája so životom a radosťou. Pozýva nás, aby sme zostali spojení s jeho láskou. A zostať v ňom znamená zostať v jeho slovách: aktívne ich počúvať a uskutočňovať ich vlastným životom. A ako zostať zjednotení s Ježišom Kristom? Vierou a láskou. A čo uvádza do pohybu našu lásku? Láska, ktorú sme dostali.

Ježišove slová v dnešnom evanjeliu nám hovoria, že Otcove prikázania nie sú pre nás niečím cudzím,

niečím, čo prichádza zvonka, ale sú ako naša duchovná DNA:

pripomínajú nám, kto sme, z čoho sme stvorení, o čo sa usilujeme.

Jadrom tejto duchovnej DNA je prikázanie vzájomnej lásky, ale lásky, ktorej mieru môžeme pochopiť len tak, že sa pozrieme na Krista.

Aby sme však mohli túto úlohu plniť, Boh si nás najprv vyberá, udeľuje nám povolanie. Tak ako to urobil so svätým Matejom. V úryvku zo Skutkov apoštolov, ktorý nám Cirkev ponúka v prvom čítaní svätej Omše, sa učeníci modlia, aby určili povolanie nového apoštola. Povolanie totiž udeľuje Boh, nie ten, kto si ho vyberá. Po modlitbe „im dali lósy a lós padol na Mateja. I pripočítali ho k jedenástim apoštolom“ (Sk 1, 26). Podľa Tradície „Matej, ktorý doplnil dvanástku apoštolov, najprv zakotvil v Etiópii a po tom, čo s odvážnym duchom priviedol zástupy ku Kristovi, prijal

korunu mučeníctva“ (svätý Klement Alexandrijský, *Stromata*).

Podobne ako apoštol, aj my sme Bohom povolaní ohlasovať radostnú zvesť. Každý vo svojich konkrétnych podmienkach, ale všetci s rovnakou radikálnosťou evanjeliového povolania. Máme šťastie, že si nás Boh všimol. Povolanie, každé povolanie, je tajomstvom a jeho objavenie darom Ducha Svätého.

Benedikt XVI. to vysvetlil takto:

„Tajomstvo povolania je vo vzťahu s Bohom, v modlitbe, ktorá rastie práve vo vnútornom tichu, v schopnosti počuť, že Boh je blízko. A to platí tak pred voľbou, teda vo chvíli, keď sa človek rozhoduje a vydáva na cestu, ako aj po nej, ak chce vytrvať a byť verný na tejto ceste“ (Benedikt XVI., *Stretnutie s mladými v Sulmone*, 4-VII-2010).

Prosme Pána o svetlo, aby sme videli svoje povolanie, a o silu niesť posolstvo lásky k blížnemu do

každého kúta zeme, ako to robil
svätý Matej.

Juan Luis Caballero //
Eclipse_Images - Getty Images
Signature

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/martes-7/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-7/) (03.04.2025)